
брат — д-р ПРОСЛАВ з дружиною МАРІЄЮ і дітьми

РОБІТНИКИ КАПІТОЛІЯ почали спорудження величезної трибуни для церемонії інавгурації 42-го президента ЗСА Білла Клінтона, що відбудеться 20 січня. «Це буде найбільш пишна інавгурація в історії країни», — заявив сенатор Бенделл Форт, голова об'єднаної комісії Конгресу у справі церемонії інавгурації. Сенатор вважає, що кількість бажаючих взяти участь у церемонії перевершить всієї сподіванки. «Я думаю», — сказав Б. Форт, — що після 12 років тривоги народ прийде, щоб подивитися на нового президента». Форт повідомив, що церемонія, яка відбудеться перед західним фасадом Капітолію, обійдеться в 950,000 дол. і, згідно з кількістю розповсюджених квитків, збере коштує 300,000 глядачів.

MYRON B. KUROPAS: THE UKRAINIAN AMERICANS: ROOTS AND ASPIRATIONS 1884-1954

University of Toronto Press, Toronto, Buffalo, London, 1991, printed in Canada, pp. 534, Price \$50.00.

As Orest Subtelný writes in Foreword, "since the appearance of Julian Bachynsky's *Ukrainska Imigratsiia u Zednanykh Derzhavakh Ameriky* in 1914 no major history of the Ukrainian Americans has appeared." And now not only scholars want to know more about "Ukrainian — American experience", but also descendants of the immigrants want to know about their parents and grandparents, Ukrainians in the country back home want to know more about Ukraine, the Diaspora, so maligned by Soviet propagandists, etc. ... And for Americans, who might soon have to deal with an important sovereign Ukrainian state, the past and present aspirations of Ukrainian Americans may increase in relevance".

УКРАЇНСКА ФІРМА КОБЗА

- Перевезення комерційних і приватних вантажів між Україною і Канадою
- Друкування книжок у власній друкарні в Києві
- Пересилка на Україну пачок, грошей, авт. л. д.
- Посліпачки висплати пачки, щоб родина одержала їх на Різдва
- Представники КОБЗА є в усіх центрах поселення українців у ЗСА й Канаді

3253 Lakeshore Blvd. W., Toronto, Ontario, Canada
Tel.: (416) 253-9314

ПАЧКИ ВІДПРАВЛЕННІ НА УКРАЇНУ 23 Листопада Будуть одержані ДО РІЗДВА!

\$1.65 за фунт і дешевше - 5% знижка для організації Швидка доставка прямо в руки Ваших рідних та знайомих на Україні. **ГОВОРІМО ПО УКРАЇНСЬКИ** - дзвонити до Олени:

201.340.1260

ТрансУкраїна
TransUkraine Shipping Services

Чикаго не столиця і нам «лідушки» попадаються не часто. Здебільш мусимо переполовляти гостей з України. Найчастіше трапляються депутати, науковці, а часом і міністри. Одного разу пошастило навіть першого президента гостити (тоді ще голову Верховної Ради). А ще 3-го жовтня пошастило «відуновати» у Нью Йорку самого міністра закордонних справ України, Анатолія Зленка. Він, у супроводі амбасадора Олега Білоруса і майбутнього генерального консула у Чикаго Анатолія Олійника, переїздив сільською трасою до приміщення українського генерального консульства. Це можна зарахувати до «лідушок», бо колись і в Нью Йорку так було.

Цього самого дня Чикаго гостило (хоч не дуже розголотило подію) чемпіон світу юного гокею, гокеїну дружини із Харкова «Дружба 78».

Чули і читали про цих хлопців, бо далаби їх можна назвати їх юнаками. Вони як народилися у 1978 році, а 1990 року вже були чемпіонами колишнього СССР.

Появилися вони в Чикаго на запрошення молодого американця гокеїста організації Чикаго янг амерікенс. Запросили їх в Канаді, де відбувався турнір юних гокеїстів усієї Канади, Америки і Європи, де вони вийшли найкращими з команди 105 дружин і увічнилися ім'ям чемпіонів світу.

Після турніру відвідали Чикаго самого дня Чикаго гостило (хоч не дуже розголотило подію) чемпіон світу юного гокею, гокеїну дружини із Харкова «Дружба 78».

Талант на льоду юних харків'ян

Монреаль, Торонто, Бостон і Вашингтон і 59 змагань виграла 57. Та їхній талант не кінчиться на льоду.

Перебуваючи у Канаді, молоді харків'яни були запрошені на турнір футбольних змагань, які уже понад 26 років організує Таббі інтерншенел соккер турнір. Молоді харків'яни змінили ковзани на футбольні, і не останніми вийшли на цій турнірі.

У Чикаго вони примістилися в американських родинах, бо українська громада доводилася про їхнє перебування в Чикаго після перших декількох змагань і американської преси та після того, як ми з Іваном Провіловим, їхнім тренером і двома змагунами, Толоєю Булигою і Костою Калмиком, відвідали у суботу старші класи українських шкіл і того самого дня роздали понад 500 лісточків із розкладом змагань. Роздавали лісточок відбулося на велелюдному зібранні, коли зустрічали міністра Зленка на площі при Українському Культурному Осередку.

У Чикаго харків'яни розіграли 10 змагань із своїми ровесниками, а часом і із старшими (14—16 років). Із 10 змагань програли лише одну гру і то з тим, з котрим перед тим двічі виграла (9—1 і 6—4). Грали кожний день і частіше двічі на день. А одні змагання, як нам були найцікавішими, із «Янг Мішген Воррієрс», що грали на табельній дошці 15—0, де наші харків'яни утомили суперника 66-ма пострілами по воротах, а тільки чотири постріли проти харків'ян і жоден з них не обхитив воротаря Сашка Баранковського.

У Чикаго харків'яни розіграли 10 змагань із своїми ровесниками, а часом і із старшими (14—16 років). Із 10 змагань програли лише одну гру і то з тим, з котрим перед тим двічі виграла (9—1 і 6—4). Грали кожний день і частіше двічі на день. А одні змагання, як нам були найцікавішими, із «Янг Мішген Воррієрс», що грали на табельній дошці 15—0, де наші харків'яни утомили суперника 66-ма пострілами по воротах, а тільки чотири постріли проти харків'ян і жоден з них не обхитив воротаря Сашка Баранковського.

Знову свисток. Обидві дружини вишкувалися в ліній ліцем до паропору. Висить тільки американський прапор. Грають американський гімн. Тоді грають український гімн. У харків'ян маленьке задоволення. Ратом один із «нашіпців» ввір прапор збоку в передню раю між глядачима і повернувся, а за ним ретша. Я беру все це на філім.

Лунає. Ще не вмерла, «Україна». Через кожні кілометри спостерігаю як глядачі стирають радні слівця. Зближаюсь до глядачів, щоб виразніше записати переживання хвилини їхніх облич і чути ті самі слова, які вимовили одна старша жінка, коли показували міністри Зленкові української олімпіади Чикаго і, прохолодя біля будинку, де вона поралася у квітнику, супроводжувачі міністра сказали їй: «Міністер закордонних справ України і наш майбутній консул у Чикаго» і з сльозами на очах старша жінка сказала: «Боже, як довго ми на вас чекали! Те саме чулося і від глядачів, які шойно провадили український державний гімн: «Боже, як довго ми на вас чекали!».

Починається гра. Безколючні оплески і вигук: «Слава, слава, добрі хлопці!». На табельній дошці завітала цифра. Наші забили «нашіпців». Рахунок 1—0 в користь господарів.

Другий період гри почався вишуканою подачею і Максим Старченко відкривав рахунок, в який до кінця третього періоду харків'яни підішли до шість і на табельній дошці світилася ще одна перемога юних харків'ян.

Вся гра обійшлася без жодної карти харків'ян і чотирма пенальті господарів. Треба сказати, що господарі (здебільш росії і мішніш будови) розраховували на силу, але часто траплялося так, що того кого хотіли збити його вже там не було і такий атентат не приносив ніяких результатів, а навпаки ушкоджувала напалася.

Свисток. Кінець гри. Великий жаль-так швидко. Харків'яни тільки почали розгріюватися, а ми тільки в них закохалися і кінець видався майже раптовим, бо хотілося дивитися і дивитися...

Уже на другий день появилися розмірна стаття у львівській газеті під таким заголовком: «Молоді українські гокеїсти показують світові, що таке талант». Після появи цієї статті на кожній гри виявлялося більше глядачів і між ними уже можна було порухати українця на двох руках, бо перед тим вистачало однієї. Але коли до української громади докотилася слава наших харків'ян, то на останній, прощальній гри, яка, між іншим, відбулася поблизу Українського Села, то тут, як кажуть, наші «дописали» було понад 500 свідків краси на льоду молодих харків'ян.

Варто зупинитися і хоч трохи передати кід самої гри.

Свисток. Вилітають грачі. Господарі в один бік, а харків'яни в другий. У синіх сорочках і жовтим написом спереду латинкою великими буквами «Україна» і меншими, тем латинкою, «Харків Дружба 78». Хлопці незалежно будови проти своїх суперників.

Скоротрикнула вправо. Наші «Янг амерікенс» виваляють відро шайби. Правда, і ті, і ті, наші, але харків'яни чомусь є, нашіпців. І ось «нашіпці» починають свою вправу без шайби, а просто грають у ловитки і саме цим попереджують, що буде на цю дивитися. Їхня ізда на лижах, це шось подиву гідне, це комбінація Віктора Петренка, олімпійського медаліста, віртуозності колишнього чикагського гокеїста Деніса Севарді і класична легкість Барнішкова.

Знову свисток. Обидві дружини вишкувалися в ліній ліцем до паропору. Висить тільки американський прапор. Грають американський гімн. Тоді грають український гімн. У харків'ян маленьке задоволення. Ратом один із «нашіпців» ввір прапор збоку в передню раю між глядачима і повернувся, а за ним ретша. Я беру все це на філім.

Лунає. Ще не вмерла, «Україна». Через кожні кілометри спостерігаю як глядачі стирають радні слівця. Зближаюсь до глядачів, щоб виразніше записати переживання хвилини їхніх облич і чути ті самі слова, які вимовили одна старша жінка, коли показували міністри Зленкові української олімпіади Чикаго і, прохолодя біля будинку, де вона поралася у квітнику, супроводжувачі міністра сказали їй: «Міністер закордонних справ України і наш майбутній консул у Чикаго» і з сльозами на очах старша жінка сказала: «Боже, як довго ми на вас чекали! Те саме чулося і від глядачів, які шойно провадили український державний гімн: «Боже, як довго ми на вас чекали!».

Починається гра. Безколючні оплески і вигук: «Слава, слава, добрі хлопці!». На табельній дошці завітала цифра. Наші забили «нашіпців». Рахунок 1—0 в користь господарів.

Другий період гри почався вишуканою подачею і Максим Старченко відкривав рахунок, в який до кінця третього періоду харків'яни підішли до шість і на табельній дошці світилася ще одна перемога юних харків'ян.

Вся гра обійшлася без жодної карти харків'ян і чотирма пенальті господарів. Треба сказати, що господарі (здебільш росії і мішніш будови) розраховували на силу, але часто траплялося так, що того кого хотіли збити його вже там не було і такий атентат не приносив ніяких результатів, а навпаки ушкоджувала напалася.

Свисток. Кінець гри. Великий жаль-так швидко. Харків'яни тільки почали розгріюватися, а ми тільки в них закохалися і кінець видався майже раптовим, бо хотілося дивитися і дивитися...

Талант на льоду юних харків'ян. Уже на другий день появилися розмірна стаття у львівській газеті під таким заголовком: «Молоді українські гокеїсти показують світові, що таке талант». Після появи цієї статті на кожній гри виявлялося більше глядачів і між ними уже можна було порухати українця на двох руках, бо перед тим вистачало однієї. Але коли до української громади докотилася слава наших харків'ян, то на останній, прощальній гри, яка, між іншим, відбулася поблизу Українського Села, то тут, як кажуть, наші «дописали» було понад 500 свідків краси на льоду молодих харків'ян.

Варто зупинитися і хоч трохи передати кід самої гри.

Свисток. Вилітають грачі. Господарі в один бік, а харків'яни в другий. У синіх сорочках і жовтим написом спереду латинкою великими буквами «Україна» і меншими, тем латинкою, «Харків Дружба 78». Хлопці незалежно будови проти своїх суперників.

Скоротрикнула вправо. Наші «Янг амерікенс» виваляють відро шайби. Правда, і ті, і ті, наші, але харків'яни чомусь є, нашіпців. І ось «нашіпці» починають свою вправу без шайби, а просто грають у ловитки і саме цим попереджують, що буде на цю дивитися. Їхня ізда на лижах, це шось подиву гідне, це комбінація Віктора Петренка, олімпійського медаліста, віртуозності колишнього чикагського гокеїста Деніса Севарді і класична легкість Барнішкова.

Знову свисток. Обидві дружини вишкувалися в ліній ліцем до паропору. Висить тільки американський прапор. Грають американський гімн. Тоді грають український гімн. У харків'ян маленьке задоволення. Ратом один із «нашіпців» ввір прапор збоку в передню раю між глядачима і повернувся, а за ним ретша. Я беру все це на філім.

Лунає. Ще не вмерла, «Україна». Через кожні кілометри спостерігаю як глядачі стирають радні слівця. Зближаюсь до глядачів, щоб виразніше записати переживання хвилини їхніх облич і чути ті самі слова, які вимовили одна старша жінка, коли показували міністри Зленкові української олімпіади Чикаго і, прохолодя біля будинку, де вона поралася у квітнику, супроводжувачі міністра сказали їй: «Міністер закордонних справ України і наш майбутній консул у Чикаго» і з сльозами на очах старша жінка сказала: «Боже, як довго ми на вас чекали! Те саме чулося і від глядачів, які шойно провадили український державний гімн: «Боже, як довго ми на вас чекали!».

Починається гра. Безколючні оплески і вигук: «Слава, слава, добрі хлопці!». На табельній дошці завітала цифра. Наші забили «нашіпців». Рахунок 1—0 в користь господарів.

Другий період гри почався вишуканою подачею і Максим Старченко відкривав рахунок, в який до кінця третього періоду харків'яни підішли до шість і на табельній дошці світилася ще одна перемога юних харків'ян.

Вся гра обійшлася без жодної карти харків'ян і чотирма пенальті господарів. Треба сказати, що господарі (здебільш росії і мішніш будови) розраховували на силу, але часто траплялося так, що того кого хотіли збити його вже там не було і такий атентат не приносив ніяких результатів, а навпаки ушкоджувала напалася.

Свисток. Кінець гри. Великий жаль-так швидко. Харків'яни тільки почали розгріюватися, а ми тільки в них закохалися і кінець видався майже раптовим, бо хотілося дивитися і дивитися...

Визначний український інженер-металюрг з Сибіру

Недавно я мав приємність зустрітись, говорити і мати інтерв'ю з українським інженером Зеноном Зорієм з індустріального осередку міста Норильська у Сибіру. Він приїхав на відвідини до брата в ЗСА, з яким останній раз бачився, маючи всього три роки. Його життєвий шлях дуже цікавий і повний пригод та неспокійної праці. Інженер З. Зорій — один з тих вишуканих людей, який завоював своєму талантові, витривалості, молодечому пориву та ентузіазму, відваги, наполегливості праці і незважаючи на тяжкі життєві обставини зміг стати видатним на високе становище у своїй професії і то серед ворожо-жучицького доквітла та несприятливих кліматичних умов Сибіру.

Інженер З. Зорій є уродженцем Золотої Поділля з села біля Тернополя. Народився в 1941 році, на місяць перед виходом німецько-більшовицької війни. Походив з сільсько-селянської української родини. У батьків було п'ятеро дітей — три хлопці і дві дівчини. Зенонов був наймолодшою дитиною. Маючи три роки, він втратив батька, якого КГБ в 1944 році заарештував і замордував у в'язниці. Матері-вдово довелось в дуже тяжких умовах більшовицької окупації виховувати п'ятеро дрібних дітей. В 1950 році померла мати на 50-му році життя. Зеноновіві було тоді 9 років. Діти залишилися круглими сиротами і ними опікувалися старенька бабуся, а також старші діти старішали допомагати молодшим.

Зенонов ходив до 8-класової школи в родинному селі і вже 15-літнім хлопцем працював у місцевому колгоспі. Але хлопця не міг тут розвинути своїх кмітливих, йому було затісно в колгоспі і він сів на плани про будуччину, зростати в науку. Політичні умови не давали йому можливостей жити і вчитися на рідних землях. Більшовицька налітка на українців шаліла і не перебирав в засобах.

В 1958 році, будучи 17-літнім хлопцем, він покинув рідні стосовні і поїхав до старшого брата Миколи в Ростовську область. З роки працював тяжко на металургійному заводі у Таганрозі. В 1961 році його взяли на 3 роки в совєтську армію. Служив у Воронежській області, в т. зв. центральному чорноземному районі Росії. У Воронежчині є чимало українців, переважно козаків. Населення дуже прихильно ставилося до військовиків. Працював в автошкільній військовій частині. Але в його серці завжди жерівла думка закінчити студії і поступити в університет. Після закінчення військової служби він користав з набору молодих людей і в 1964 році виїхав до Норильська, у Сибіру. Зенонов працює за різними сторонами і родинно, але з огляду на можливість комуністичного переслідування поставив не вертати в Україну, а пробиватися на чужині. Це часи його дуже інтенсивної праці. Днями працює на металургійному заводі кольорових металів (нікель, мідь і кобальт), а вечорами вчиться. Успішно закінчив середню школу, поступив у металургійний

інститут в Норильську. В 1965 році одружився. Його дружина походить зі старого козацького роду. Студії в інституті тривали 5.5 роки. Будучи на четвертому році студії, заявив його непересічними успіхами в науці, йому довіряють відповідальну інженерську працю. У 1973 році він став головним керівником науково-дослідного цеху металургії, де проводить наукові секретні дослідження. В 1981 році виступив фізика фірма закінчує будову нового модерного заводу, а головним інженером і керівником поставили Зенона Зорія. На цьому великому заводі працює кілька тисяч робітників і біля 275 інженерів. Норильськ — одне з найбільш металічних міст т. зв. «копальових металічних міст», тобто міст, нікелю, кобальту, срібла, золота, платини. Тут видобувають і переробляють ще й інші рідкісні метали. Місцеве населення 180,000 населення. З. Зорій працює в Норильську вже 28 років. Тут живе коло 30 відсотків українців, переважно не діти засланців. Українці з проголошенням незалежності України починають організовуватися. Місто Норильськ розташоване за Північним полярним колом, далеко на півночі.

З. Зорій говорить часто українською мовою. В нього 3 доні. Одна замужня з 2 дітьми, а дві студентки метеорології і екології та математики. Видно відлиси в батька, бо студіюють стилі науки. З. Зорій не втратив українського серця, він радіє що постанала незалежна держава, цікавиться її розвитком і ростом. На мій запит, чи не хотів би повернутися жити в Україну, відповів, що покищо нема відповідей у поточному між Україною і Росією, який би регулював і гарантував йому ті самі пенсії, фінансові та соціальні умови якими він тепер користується в Норильську, а також інші фактори — різка зміна кліматичних умов може негативно відбитися на здоров'ї. Тепер у вільній Україні ми можемо використати таланти наших професійних людей і спрямовувати їх на розвиток та розбудову в різних аспектах державного життя України. Бо Україна має великий природний, людський і економічний потенціал і при консолідації і з'єднанні всіх наших сил має всі можливості вийти в число передових країн світу.

Д-р Володимир Боднар

ДО ВІНАЯМУ
ПОМЕШКАННЯ
3 кімнати з газовим опівлінням; друга кухня; біля автобусної зупинки, \$850.
Юліан Н. Дж.
(201) 696-0097

ДО ВІНАЯМУ
ПОМЕШКАННЯ
3 кімнати з газовим опівлінням; друга кухня; біля автобусної зупинки, \$850.
Юліан Н. Дж.
(201) 696-0097

МАЕМО БАНДУРИ
НА ПРОДАЖ

ПРАЦЯ
Пощуємо ЖІНКУ
до легкої домашньої праці та опіки дітей шкільного віку. Приватна кімната з ланцюжком. Прошу тел. (201) 694-1895 по 6-й веч. від понеділка до п'ятниці.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в БРОК, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ПІСЬ НАЙГОР — директор
Родина ДІМТРИК

Peter Jarema
129 East 7th Street
New York, N.Y. 10009
(212) 674-2568

СВОБОДА

Established 1893
■ Oldest and foremost Ukrainian-language daily in the United States.
■ Published daily, except Sundays, Mondays and holidays.

PUBLISHED BY THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, INC.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302 ■ (201) 434-0237 ■ (212) 227-4125

THE UKRAINIAN WEEKLY

Established 1933
■ English-language weekly newspaper offering a Ukrainian perspective on the news.
■ Published Sundays.

RATE CARD
BEST MEDIUM TO REACH ALL UKRAINIANS
IN THE UNITED STATES OF AMERICA AND CANADA.

Advertising Contract

with „СВОБОДА” — Ukrainian Daily

with THE UKRAINIAN WEEKLY

1-9 ads \$10.00 per inch/Sc
10 or more ads 20% discount
24 or more ads 25% discount
52 ads 30% discount

ADVERTISING RATES FOR

“СВОБОДА” — Ukrainian Daily
ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED BY NOON
THREE DAYS BEFORE PUBLICATION.
OBITUARIES ACCEPTED BY TELEPHONE DAILY UNTIL 8:30 A.M.

FULL PAGE (160") \$1,500.00
HALF PAGE (80") \$ 750.00

1. All General Advertising: 1 inch, single column \$10.00
2. Fraternal and Community Advertising: 1 inch, single column \$ 6.00
3. Information on Mechanical Requirements:

a) Width of one column 1 1/2 inches
b) Length of column 20 inches
c) Columns to a page 8

THE UKRAINIAN WEEKLY (Published in English on Sundays)

ALL ADVERTISEMENTS MUST BE RECEIVED ONE WEEK
PRIOR TO PUBLICATION. FRIDAY NOON.

Advertising rates for The Ukrainian Weekly:

All General Advertising 1 inch, single column \$10.00
Fraternal and Community Advertising: 1 inch, single column \$ 6.00

FULL PAGE (58") \$500.00
HALF PAGE (29") \$260.00

a) Width of one column 2 5/16 inches
b) Length of one column 14 1/2 inches
c) Columns to a page 4

ALL ADVERTISEMENTS ARE SUBJECT TO APPROVAL

Photo reproduction: a) single column \$ 8.00
b) double column \$10.00
c) triple column \$12.00

NOTE:

1. A 50% deposit is to accompany the text of the advertisement.
2. All advertising correspondence should be directed to Mrs. Maria Szeporowycz, advertising manager.
3. Kindly make checks payable to Svoboda or The Ukrainian Weekly.